

ДВЪ-ТЪ АГНЕТА.

Въ нѣкои горы на Азіѣ прѣди много години, двѣ агнета избѣгнѣли изъ оградѣ-тѣ дѣто были обагнеты, и отъ попеченія-та на майкѣ си, която ся зовала *Невинность*. Като ся скытали прочее тукъ тамъ, паднѣли въ ногти тѣ на единъ страшень лвъ, който гы хвърлилъ въ каль-тѣ, раскѣсалъ мегкѣ-тѣ имъ вѣлнѣ и паранилъ гы смъртоносно.

И наистинѣ безъ малко съвършенно щѣлъ и да гы раскѣса, ако не бы гы пожалилъ единъ добръ пастырь, който минувалъ отъ тамъ. Той гы избавилъ отъ уста-та на льва, като пріелъ самъ си нѣколко раны въ съпротивеніе-то, що направилъ дивкѣй-тѣ звѣрь, издигнѣлъ гы на обятія-та си, додѣто още текла кръвь-та отъ раны-тѣ му, и, прѣзъ единъ пѣть тѣмъ непознатъ, като прѣминѣлъ еднѣ отъ высокы-тѣ планины посрѣдъ дневнѣ-тѣ горѣщинѣ, занесѣлъ гы най послѣ у еднѣ хубавѣ и упокоителнѣ оградѣ обыколенѣ отъ высокы планины.

Тая долина ся дѣляла отъ ближни-тѣ си страны чрѣзъ еднѣ рѣчицѣ, що текла завивателно около неѣ. До рѣчицѣ-тѣ близо имало приснозелены дръва на които сладкы-тѣ пло-